

Rama IX Art Museum Foundation

Narissara Pianwimungsa

**PERFECT
SKIN?**
เปลือย?

Rama IX Art Museum Foundation

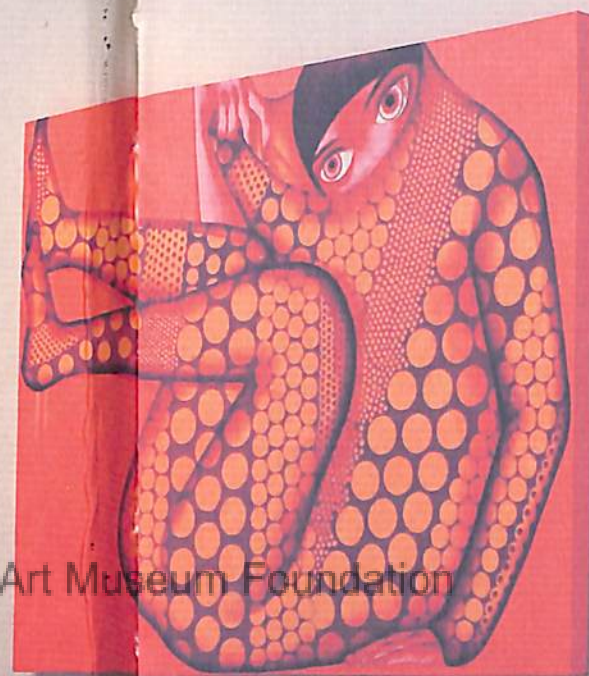
May 8 - June 8, 2008

 Galerie N

Rama IX Art Museum Foundation

ปราศจากเสื้อผ้า
เหล่านั้น... ฉันจะยัง
รู้จักเธอไหม?

ปราศจากเสื้อผ้า
เหล่านั้น... เธอจะแสดง
ตัวตนได้อย่างไร?

Without those clothes,
will I recognize you?

Without those clothes,
how can you present
who you are?

เปลือยเปลือย : นริศรา 2551

นริศรา เพียรวิมังสา เขียนไว้ว่า... “เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายไม่ได้ถูกใช้เพียงเพื่อปกป้องร่างกายจากสภาพแวดล้อม แต่บอกความเป็นตัวตนไปจนถึงฐานะและบทบาททางสังคมของผู้สวม.....”

รูปแบบผลงานมีความชัดเจน ตามที่ศิลปินต้องการถ่ายทอดทัศนคติที่มีต่อค่านิยมของผู้คนส่วนหนึ่งในสังคมทุนนิยม ที่ยินยอมสมัครใจหรือชวนขายเพื่อสวมใส่เสื้อผ้า ‘แบรนด์’ ‘นริศรา’ จึงใจออกแบบลายผ้าเป็นจุด - ดอกดวงกลมขนาดต่างๆ ‘polka dots’ รวมทั้งยังคงมี ‘ดวงตา’ สัญลักษณ์เฉพาะตัวของศิลปินเองบนเสื้อผ้า โดยได้แนวคิดมาจาก ‘ยูงรำแพน’ ที่โอวชนสวยในกิริยากรีดกราย ในด้านเทคนิควิธีมีการเปลี่ยนแปลงทั้งโครงสร้างและวิธีการ มิติความเคลื่อนไหว กระแสแฟชั่นที่ไม่หยุดนิ่งและหลากหลายแปรเป็นโครงสร้างชุดตัวร้อนแรงแต่ไม่จัดจ้านด้วยสีอะคริลิก และจากที่เคยใช้เกรียงเกลี่ยน้ำหนักก็หันมาใช้ภูกันขี้เกลี่ยสีน้ำมันให้เข้มจาง แต่ยังคงทำที่ของการเกลี่ยน้ำหนักด้วยเกรียงอยู่

ถ้าย้อนกลับไปศึกษาผลงานของ ‘นริศรา’ ชุด Reflex ซึ่งเป็นผลงานในปีที่ผ่านมาจะพบว่า Perfect Skin? ในปีนี้มีความเกี่ยวเนื่องทาง ‘สัมผัสมิติ’ อยู่... ศิลปินบันทึกไว้ว่า... “ภายใต้คำกล่าวที่ว่าเสื้อผ้าสามารถสะท้อนบุคลิกภาพของบุคคลได้ ในปี 2549 ฉันได้ทดลองใส่เสื้อผ้าคนอื่นเป็นเวลา 2 เดือน เสื้อผ้าเหล่านั้นมีที่มาแตกต่างกัน ความรู้สึกบางอย่างเกิดขึ้นทุกครั้งที่ฉันเดินขึ้นและเห็นตัวเองในกระจก...”

มนุษย์ - ร่างกาย - เสื้อผ้า ความจำเป็นที่ปฏิเสธไม่ได้ แม้กับศิลปินอเมริกันร่วมสมัย Spencer Tunick (เกิด 1 มกราคม 2510) ผู้สามารถสร้างผลงานศิลปะแนวติดตั้ง (Installation) ที่มีชีวิตด้วยเรือนกายมนุษย์เปลือยเปล่าจำนวนร้อยจำนวน(หลาย)พัน โดยเจ้าของเรือนกายสมัครใจ บนหลายพื้นที่ในประเทศต่างๆ ...“A body is a living entity. It represents life, freedom, sensuality, and it is a mechanism to carry out our thoughts. A body is always beautiful to me. It depends on the individual work and what I do with it and what kind of idea lies behind it - if age matters or not. But in my group works, the only difference is how far people can go if it rains, snows etc.” Spencer Tunick... โปรดอ่านประโยคสุดท้ายอีกครั้ง แล้วตีความ...

เขียนถึงตรงนี้แล้ว ทำให้นึกย้อนไปถึงปรากฏการณ์เมื่อสองพันห้าร้อยกว่าปี ที่ยังคงปรากฏอยู่ตรงหน้าเราทุกวันนี้ นั่นคือการนุ่งลมห่มผ้าห่มร่างกายของผู้ ‘ละแล้ว’ ในศาสนานิกายร่วมสมัยพุทธกาล

ร่างกาย - เรือนกายเรือนเดียวของมนุษย์เป็น ‘สิ่ง’ ที่ทรงค่ามั่งนักร เมื่อใช้ปัญญาควบคุมการนำเสนอผลิตภัณฑ์ธรรมชาติขึ้นนี้อย่าง ‘ถูกที่ถูกเวลา’

ในทางกลับกัน (ความจำเป็นที่ปฏิเสธไม่ได้) “เพื่อป้องกันร่างกายจากสภาพแวดล้อม...” ตามที่ ‘นริศรา’ เขียนไว้ เสื้อผ้าซึ่งเป็น 1 ใน 4 ปัจจัยของการดำรงชีวิตจึงเป็น ‘สิ่ง’ ที่ทรงค่ามั่งนักรเช่นกัน สำหรับ

Chile 2
Spencer Tunick, 2002
(Museo de Arte Contemporáneo)

Rama IX Art Museum Foundation

Beneath the Perfect Skin : Narissara 2008

Narissara Pianwimungsa wrote “Clothes are not only used for protecting the human body from environment but also for reflecting identity and social status of those worn”.

This work obviously expresses the artist's view towards an attitude of a group of people in capitalism that voluntarily obtains or wears ‘brand name’ items. Narissara intentionally creates polka-dot pattern as well as the ‘eyes’ pattern. The latter is her signature design for clothing derived from ‘peacock dance’ showing its tail feathers gallantly. In terms of techniques, changes are found in colour structure, painting methods and movement. Non-stop and various fashion trends are introduced by catchy hot acrylic tones but not too vivid. In this work, though the artist uses oil colours, this technique still convey the similar feeling of crayon like in her previous work..

From her previous work of Reflex last year until the new pieces of Perfect Skin?, there is ‘almost-identical-twin touch’ that brings these 2 sets closer. The artist said “According to statement that clothes can reflect one's personality, in 2006, I had been trying someone else's clothes from different sources for 2 months. Strikingly enough, every time I woke up and look at the mirror, I felt something...”

Men - Body - Clothes, these are undeniable necessity. Even Spencer Tunick (born 1 Jan, 1967), A contemporary American artist, who creates installations by using hundreds of human's naked bodies from volunteers from many countries...“A body is a living entity. It represents life, freedom, sensuality, and it is a mechanism to carry out our thoughts. A body is always beautiful to me. It depends on the individual work and what I do with it and what kind of idea lies behind it - if age matters or not. But in my group works, the only difference is how far people can go if it rains, snows, etc.” Spencer Tunick... Please read the last phrase again and interpret it...

2,500 years ago, men's body is covered by only air and wind. This ritual is still carried on by those who ‘let go’ of everything according to the teaching of many sects of ancient religions.

Body - an essential ‘thing’ for human being, especially when wisdom takes control over it at ‘the right time with the right cause’.

On the other hand, (undeniable necessity), “Clothes are used for protecting the human body from environment...”

ผู้เลือกใช้ปัจจัยนี้ในมิติที่พ้นไกลจากปัจจัยพื้นฐานอย่างชาญฉลาด ในบริบทของสัญลักษณ์ อัตลักษณ์ แห่งโลกวัตถุนิยม ทำให้หมดความกังวลว่าทำไม Valentino, Giorgio Armani, Gianni Versace... จึงได้รับการยกย่องเปรียบได้กับศาสดาของวงการแฟชั่น!

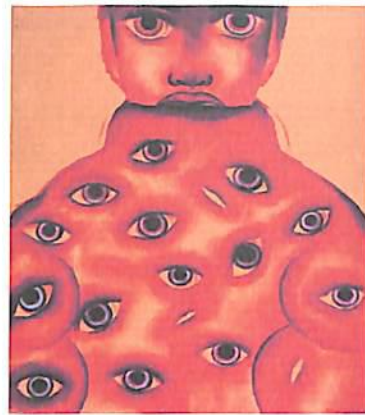
และสำหรับผู้ที่อยู่ในสถานภาพที่จะเลือก (อาจมีความกดดันด้วยก็เป็นได้) ผลิผลงานออกแบบชั้นยอดอาจจะ 'ใช้' หรือ 'อาศัย' เสื้อผ้า (สิ่ง) เพื่อบรรลุเจตนารมย์อันหลากหลายบทบาททั้ง... ความหรูหราในแบบของ Valentino, สง่างามตามเงื่อนไขของ Armani หรือเพื่อแสดงถึงความมั่งคั่งเกินร้อยพันก็ต้อง 'เลือก' สวมเสื้อผ้าของ Versace ในกาลเทศะที่เหมาะสม

'นริศรา' คงตั้งใจที่จะเน้นทัศนะของเธอที่มีต่อสิ่งหล่อหุ้มร่างกายตั้งแต่เมื่อครั้งที่ทดลองสวมใส่เสื้อผ้าคนอื่นเป็นเวลาแปดสัปดาห์ ศิลปินยังคงมีความคลั่งใคล้ใจ '...ความรู้สึกบางอย่าง...' (จากข้อเขียนในผลงานชุด Reflex) รวมทั้งใน Perfect Skin? ก็ยังปรารภว่า "...เมื่อพิจารณาตัวตนที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นมา (จากการเลือกสวมใส่เสื้อผ้า-ผู้เขียน) บางครั้งฉันพบความขัดแย้ง บางครั้งพบความกลวงเปล่า"

ด้วยเงื่อนไขที่เลี่ยงไม่ได้ การสวมใส่เสื้อผ้าอาจถูกหมิ่นว่าเป็นการนำ 'เปลือก' มาหุ้มห่อ 'ตัวตน' ที่แท้จริง ดังปรากฏการณ์เมื่อสองพันห้าร้อยกว่าปี และครั้นเมื่อปัจจัยเครื่องนุ่งห่มมีพัฒนาการเปลี่ยนแปลงตามเงื่อนไขของสังคมบริโภค นักออกแบบแฟชั่นในฐานะของ ผู้สนอง และ ผู้เสนอ (ชั้นนำ) ต่างก็มีบทบาทโดดเด่นในแนวทางเฉพาะของแต่ละห้องเสื้อ บ้างก็จริงจังสร้าง 'กรอบ' ใหม่ให้เลือก และแน่นอนว่าย่อมมีผู้สมัครใจเข้าไปในกรอบ ที่ขีดระดับเดียวกับการสมัครใจเปลื้องผ้าเพื่อความสมบูรณ์แบบในผลงานของ Tunick บ้างก็ประกาศว่าไม่ตามกระแสโลกแฟชั่น ดังที่ Vivienne Westwood นักออกแบบแฟชั่นแนวพังก์ร็อก ผู้ขบถต่อสังคมแบ่งแยกชนชั้น พูดไว้ว่า "ฉันจะยืนนอกกรอบ แล้วบอกว่านี่คือสิ่งที่ฉันต้องการ" รวมทั้ง Stella McCartney ผู้ปฏิเสธความหรูหรา เสื้อผ้าที่เธอออกแบบไม่ซับซ้อนมากและไม่ใช้ขนสัตว์ เพื่ออนุรักษ์ชีวิตและธรรมชาติ...

อย่างไรก็ตาม การออกนอกกรอบ ปฏิเสธกรอบ ก็คือการสร้างกรอบใหม่อยู่นั่นเอง 'เปลือก' หลากหลายรูปแบบที่ทรงประสิทธิภาพเสมอเมื่อถึงคราวที่เลือกสวมใส่เพื่อสนองบทบาททางสังคม จึงเป็น 'วัตถุ' ที่ท้าทายให้ผู้มีกำลัง (ทรัพย์) ประลองแข่งขันกัน ปฏิเสธไม่ได้ว่ากระแสแฟชั่นเป็นส่วนหนึ่งของกลไกเศรษฐกิจทุนนิยม สำหรับ 'เราๆ' ผู้ซึ่งใช้เวลาพอสมควรในการเลือกซื้อเสื้อผ้าราคา 99 บาท ตามแผงบาทวิถี หากได้ใคร่ครวญอย่างรอบคอบ - ชื่นชมทุกปรากฏการณ์ในมิติของศิลปะสร้างสรรค์ เราก็คงจะพบ Perfect Skin ที่ทำหน้าที่ 1 ใน 4 ปัจจัย ร่วมไปกับการประกาศ 'ตัวตน' ของเราได้ (ถ้าต้องการ)

รศ.กัญญา เจริญศุภกุล
ภาควิชาภาพพิมพ์
คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
17 เมษายน 2551

Pattern Red
50 x 60 cm.
Oil on Canvas
2007

Rama IX Art Museum Foundation

According to Narissara, clothes, 1 of the 4 important factors for living, are then necessary 'things' as well. Those whose need is far beyond the basic ones are able to choose their own clothes depending on the context of signal and individuality of capitalism, there is not then a surprise why Valentino, Giorgio Armani or Gianni Versace is considered as gods of fashion!

And Those who can choose (maybe with loyalty) to invent superb designs, they might 'use' or 'rely' on clothes (things) to overcome their goals in many aspects, for example, as luxurious as Valentino, as elegant as Armani or as super over confident as Versace.

'Narissara' emphasizes her attitude towards body covering ever since she had tried to wear other's clothes for 8 weeks. The artist still shows her doubts, "I felt something..." (Quoted from Reflex) or in Perfect Skin?, "When I look at this new creation, (through clothes--writer), sometimes I find conflicts and sometimes emptiness".

With inevitable conditions, clothing is insultingly considered as a 'shell' used to cover true 'identity'. When clothing industry grew bigger due to Capitalism, fashion designers as Answer and Offer (leading person) are playing a major role in making direction in clothing. Some intend to offer a new 'frame' and of course, there are volunteers who want in, like those who get naked to be a part of perfection of Tunick's piece. Some take the opposite side, denying a current trend like Vivienne Westwood, rebellious punk-rock designer said that "I stand out of the frame. And I can say that this is what I want." Or Stella McCartney, she refused luxury. Her design is not complicate and fur-free in order to save lives and nature...

However, the rebel or the denial of frame is a kind of creating a new one in a way. Various 'skins' are used as 'items' to express social roles. The (financially) powerful people are challenged to compete with each other. It is obvious that fashion trends are set by capitalism. For us, who take a certain amount of time in picking 99-baht-clothes on pavement, if we can compromisingly enjoy this artistic phenomenon, we will find our Perfect Skin, 1 of 4 factors for living, to declare our true "identity". (if allowed)

Assoc. Prof. Kanya Charoensupkul
Department of Graphic Arts
The Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts
Silpakorn University
17 April 2008

Perfect Skin?

Galerie N มีความยินดีอย่างยิ่งที่ได้รับเกียรติจาก คุณนริศรา เพียรวิม้งสา มาร่วมถ่ายทอดความนึกคิดที่มีต่อตัวตน ต่อผู้คนและยุคสมัย ผ่านงานศิลปะร่วมสมัยในนิทรรศการครั้งนี้

คุณนริศรา เป็นศิลปินหญิงรุ่นใหม่ไฟแรงที่มีผลงานมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวสูง ก่อเกิดมาจากการคิดที่ลึกซึ้ง ในการมองย้อนเข้าไปหาตัวตนข้างใน และมองตัวตนที่ถูกนำเสนอออกมาภายนอก ท่ามกลางบริบทของสังคมปัจจุบัน

เมื่อฉันได้ดูงานของคุณนริศราครั้งแรกก็สะดุดใจ ชอบในความทันสมัย ชอบในรูปแบบ สีสันและความมีเอกลักษณ์ และเมื่อใช้เวลามองให้ลึกๆ ลงไปแล้ว ก็ทำให้ฉันคิดอย่างปฏิเสธไม่ได้ว่า หรือตัวเราเองก็เป็นเช่นนี้เหมือนกัน ตัวเราเองก็สวมใส่ในสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมา เพื่อให้เราถูกมองอย่างที่อยากเป็น

นักโฆษณา แฟชั่นดีไซเนอร์ และสไตลิสต์บอกว่า เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความเป็นตัวคุณ คุณเชื่อและปฏิบัติตามไหม? ในบางครั้งฉันก็เชื่อนะ และปฏิบัติตามอย่างว่าง่ายเสียด้วย สิ่งที่เราสร้างขึ้นมาเพื่อใช้บอกว่าเป็นตัวเรา บางครั้งอาจเป็นจริง... หรือแท้จริงแล้วเป็นสิ่งที่สร้างให้เหมือนจริง - สิ่งที่ทำให้เราเชื่อ... แล้วอะไรคือความจริง?

ณัฐฤดี พาลิกิต

Galerie N

Rama IX Art Museum Foundation

Galerie N is delighted and honored to host an exhibition by Khun Narisara Pianwimungsa, in which she expresses through contemporary art her thoughts on identity, people and society.

Khun Narisara is a new generation of female artist, driven and original. Her works are born of deep reflection and introspection, examining how self-identity is expressed in the context of modern society.

When I first saw Khun Narisara's work, I was struck by its modernity -- its form, color and uniqueness. After taking time to look more deeply into her work, the question occurred to me whether I, too, was the way she portrayed. I, too, wear things created to achieve a certain desired effect when others looked at me.

Advertising pros, fashion designers and stylists say that clothes tell others who you are. Do you believe that and act accordingly? I sometimes believe it myself and follow all too obediently. Things created to tell others who we are may sometimes be truthful, or in fact may be simulacra of the truth, intended to make us believe. What, then, is the truth?

Nattarudee Palalikit

Galerie N

My Perfect Skin?

เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายไม่ได้ถูกใช้เพียงเพื่อปกป้องร่างกายจากสภาพแวดล้อม แต่บอกความเป็นตัวตนไปจนถึงฐานะและบทบาททางสังคมของผู้สวม เราต่างพยายามแสดงฐานะและบทบาทของตัวเอง รวมถึงการเสริมสร้างความมั่นใจ และเรียกร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม ด้วยการตกแต่งประดับประดาร่างกาย มาตลอดประวัติศาสตร์อันยาวนาน

ท่ามกลางความวุ่นวายซับซ้อนของสังคมปัจจุบัน และความร่วมมือกันของทุนนิยม เรายังเรียกร้องและต้องการความเป็นตัวเองที่ชัดเจน ตัวตนสำเร็จรูปในรูปแบบของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายจึงถูกผลิตขึ้นพร้อมคำจำกัดอันความหลากหลาย มันทำหน้าที่เหมือนผิวหนังชั้นบนสุดซึ่งสามารถสร้างสรรค์ให้สมบูรณ์แบบได้มากเท่าที่ต้องการ และสามารถถอดเปลี่ยนได้ตลอดเวลา

เมื่อพิจารณาตัวตนที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นมาี้ บางครั้งฉันพบความขัดแย้ง บางครั้งพบความกลวงเปล่า

นริศรา เพียรวิมังสา

Rama IX Art Museum Foundation

Clothes are not only used for protecting the human body from environment but also for reflecting identity and social status of those worn. Throughout the history, we all have tried to mark our social distinctions and social tasks, to build our self-encouragement and appeal to the opposite sex, by decorating our body.

In today social confusion combined with the capitalism, we have become even more desperate in claiming our clear-cut social identification. The instant identification in a form of clothing or so-called our outer skin is created with various definitions. They act as the epidermis that can be regenerated until reaching perfection.

When I look at this new creation, sometimes I find conflicts and sometimes emptiness.

Narissara Pianwimungsa

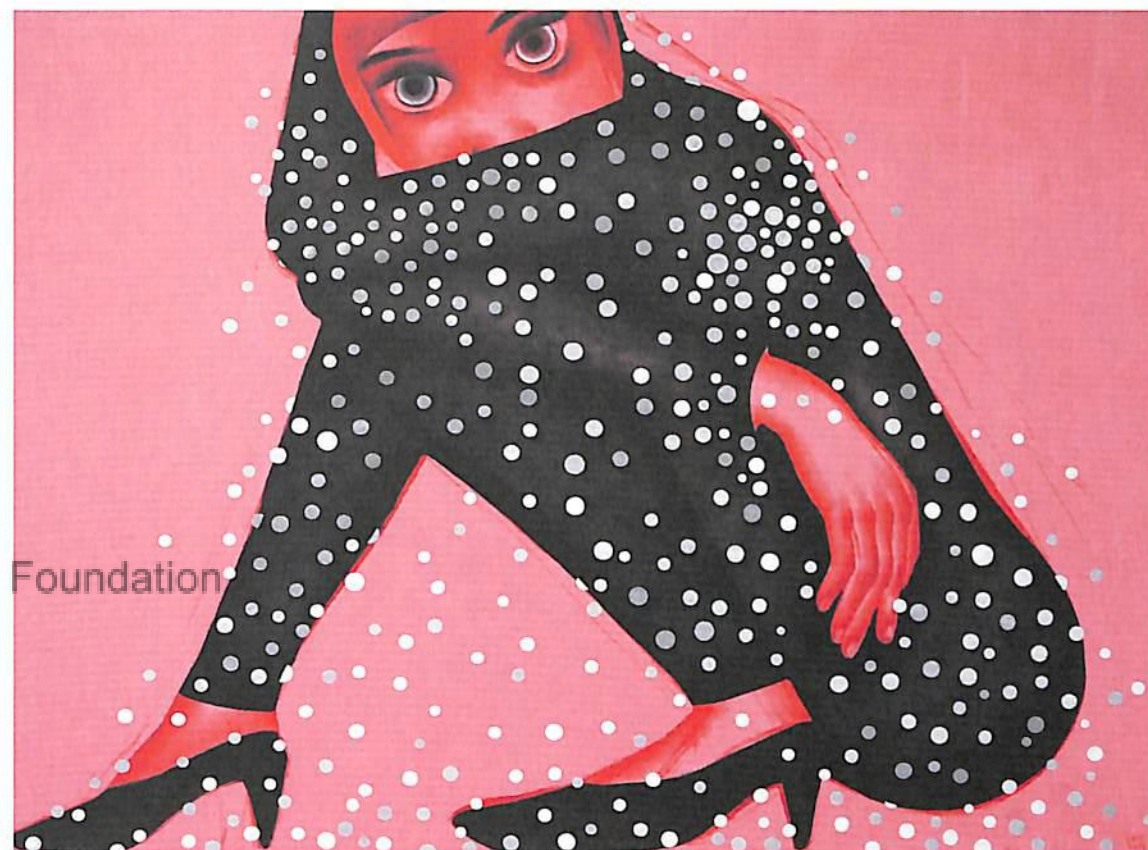
Copycat 1, 2008
Oil on canvas, 130 x 150 cm.

Copycat 2, 2008
Oil on canvas, 130 x 150 cm.

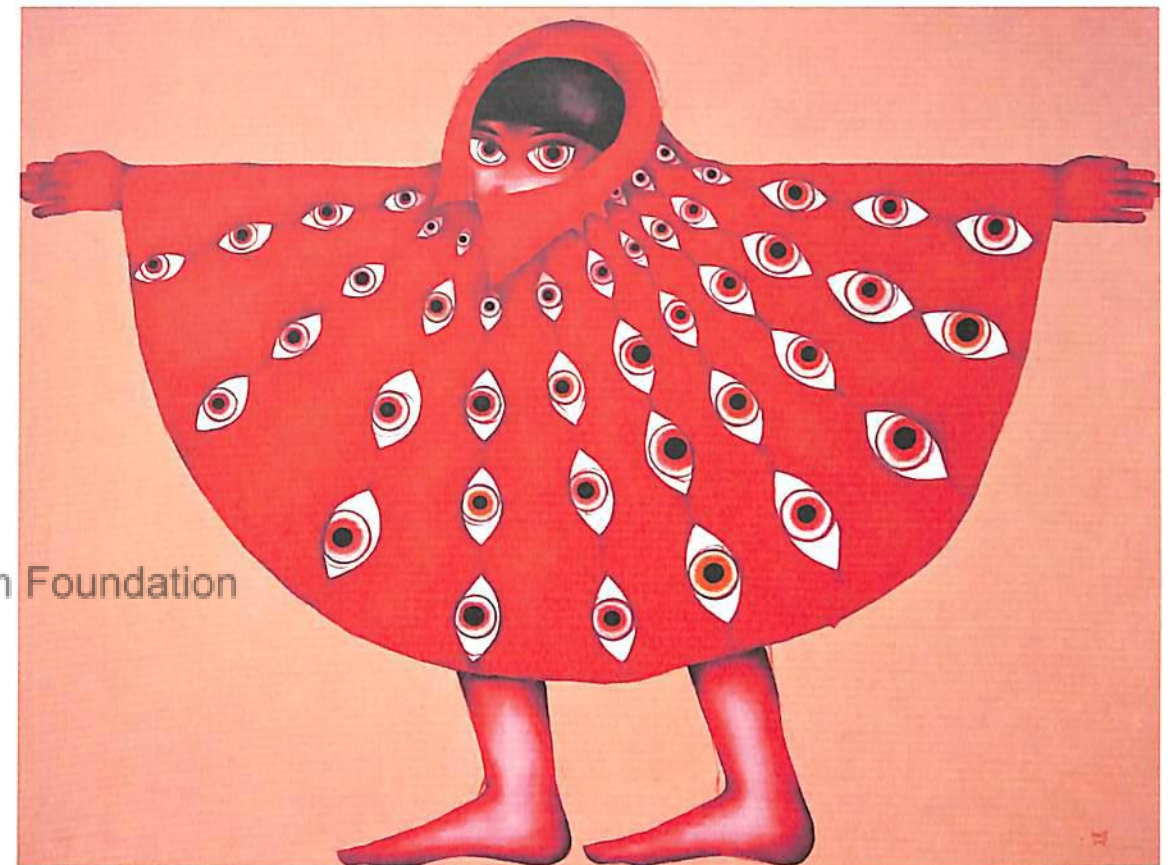
Schizo, 2008
Oil on canvas, 90 x 120 cm.

Stardust, 2008
Oil on canvas, 90 x 120 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

Coo Coo 1, 2008
Oil on canvas, 100 x 100 cm.

Coo Coo 2, 2008
Oil on canvas, 100 x 130 cm.